

בית משפט השלום תל-אביב-יפו

הוועדה לבחינת התנהלות בית המשפט בבקשות שלפני הגשת כתב אישום

כבוד השופט שאול אבינור, יו"ר

כבוד השופטת רונית פוזננסקי-כץ

כבוד השופט איתי הרמלין

דו"ח מסכם

נובמבר 2017 / חשוון תשע"ח

תוכן העניינים:

א.	הקדמה:	3
ב.	הגשת בקשות מעצר ללא ציון הסעד המבוקש (ב"תיקים ממתנינים"):	6
ג.	התנהלות בית המשפט בבקשות לצווים:	9
ד.	הגשת בקשות מעצר בימי שישי וערבי חג:	12
ה.	הטיפול בפיקדונות המופקדים בתיקי מעצר ונוהל הערבויות המקומי:	14
ו.	סוף דבר:	17
	נספחים:	19

א. הקדמה:

1. הוראות סדרי הדין הפליליים מאפשרות הגשת בקשות שונות בטרם הגשת כתב אישום, בשני מישורים עיקריים:

המישור הראשון, שעניינו בבקשות לעצור או להאריך תקופת מעצר של חשודים בדבר עבירה (להלן לשם קיצור – בקשות מעצר).

במישור זה, הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן – חוק המעצרים), מאפשרות למשטרת ישראל להגיש בקשות מעצר בעניינם של חשודים, שטרם הוגש נגדם כתב אישום, ומסמיכות את בתי משפט השלום לדון בבקשות אלה. את הבקשות להארכת תקופת מעצר בטרם הגשת כתב אישום נהוג לכנות "מעצר ימים".

המישור השני, שעניינו בבקשות להוצאת צווים ולמתן הוראות שונות (להלן לשם קיצור – בקשות לצווים).

במישור זה, דברי חקיקה שונים מסמיכים את בתי המשפט – לרוב בתי משפט השלום, אך בעניינים מסוימים בתי המשפט המחוזיים – לתת צווים והוראות בעניינים שונים. כך, למשל, הוראות פרק ג' לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן – הפסד"פ), מסמיכות את בתי משפט השלום להוציא צווי חיפוש. כך, כדוגמא נוספת, הוראות סעיף 35 לפסד"פ מסמיכות את בתי משפט השלום להורות על הארכת תקופת החזקתם של תפוסים בידי המשטרה. בנוסף, סמכויות להוציא צווים שונים מצויות במגוון דברי חקיקה אחרים, ובהם חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ח-2007, חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, וחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979.

2. לא כאן המקום לדון בשאלות המורכבות וכבדות המשקל הנובעות מעצם הסמכות לפתוח בהליכים פליליים נגד אדם שטרם הואשם בדבר עבירה. עם זאת, מן הראוי להדגיש כאן את שני אלה:

ראשית, הסמכות לפעול נגד אדם בטרם האשמתו בפלילים – ובמיוחד הסמכות לעוצרו – היא סמכות מרחיקת לכת ורגישה. לפיכך, השימוש בה חייב להיעשות בזהירות ובמשורה; ובמיוחד נדרש פיקוח שיפוטי על התנהלות רשויות אכיפת החוק בהקשר למעצרים. זאת, בין השאר משום שהדין במשפטנו הוא שמעצר לפני הגשת כתב אישום יכול שיעשה לצרכי חקירה בלבד – להבדיל מצרכי ענישה או הרתעה – ועל בתי המשפט להקפיד ולפקח כי מעצר חשודים יבוצע אך ורק בגדרי החוק.

שנית, מטבע הדברים הוא שבקשות לצווים נשמעות במעמד צד אחד בלבד, וזאת במהופך למצב הדברים הרגיל במשפט.

כידוע, אחד מ"עיקרי הצדק הטבעי" במדינת חוק הוא הכלל של "יישמע האידך גיסא" (תרגום לא כל כך מוצלח של הביטוי הלטיני *Audi alteram partem*), דהיינו: הכלל הקובע שבית המשפט אינו רשאי לפסוק נגד צד כלשהו בטרם שמיעת דבריו. עם זאת, ברור הוא כי הוצאת צווים – כגון צווי חיפוש – לא תשיג את מטרתה אם הצד שכנגד ידע עליה; ולכן מאפשר הדין הוצאת צווים שונים במעמד צד אחד בלבד. ואולם, פרוצדורה יוצאת דופן זו מטילה חובת זהירות מוגברת הן על רשויות אכיפת החוק המבקשות את הצווים והן על בית המשפט המחליט בבקשות; על מנת למנוע פגיעות מיותרות בזכויות או ניצול לרעה של סמכויות.

3. רוב רובם של ההליכים שלפני הגשת כתב אישום מתנהלים בבתי משפט השלום ובהקשר להתנהלות בתי המשפט בהליכים אלה מתעוררות סוגיות לא מעטות, בין השאר על רקע ההיבטים שצוינו לעיל. זאת, הן בהתייחס לדרך ולאופן בהם מתנהלים הדיונים בבית המשפט והן בכל הקשור לפעילות המזכירות.

בהקשר זה יש להדגיש, כי בית משפט השלום בתל-אביב הוא בית המשפט הפלילי היחיד במחוז תל-אביב (למעט בית המשפט המחוזי) ובית המשפט הגדול במדינה. כיוון שכך, בבית משפט השלום תל-אביב מתרכזות פעילות בהיקף גדול ביותר – הן במישור בקשות המעצר והן במישור הבקשות לצווים – שמעצם טיבה והיקפה מעוררת סוגיות שונות באשר להתנהלות בית המשפט.¹

בשל כל אלה החליט סגן הנשיא במחלקה הפלילית (כב' השופט צחי עוזיאל), בעצה אחת עם נשיא בתי משפט השלום במחוז תל-אביב (כב' השופט אביחי דורון), למנות ועדה זו, על מנת שתבחן היבטים שונים הקשורים בהתנהלות בית המשפט בעניין בקשות שלפני הגשת כתב אישום. בכתב המינוי נתבקשה הוועדה לבחון סוגיות ספציפיות מסוימות שבהן התגלו קשיים או הוגשו תלונות. יחד עם זאת, בכתב המינוי הוסמכה הוועדה גם לבחון כל עניין רלוואנטי נוסף הטעון לדעתה בדיקה ותיקון.

4. במהלך פעילות הוועדה – ששלושת חבריה הם בעלי ניסיון רב בתחומים הרלוואנטיים – זומנו להופיע לפני הוועדה גורמים רבים העוסקים בהיבטים השונים של העניינים אותם היא בחנה, הן מתוך מערכת בתי המשפט, הן מהמשטרה והן מגורמי התביעה וההגנה; כלהלן:²

גורמים שמתוך מערכת בתי המשפט – הופיעו בפני הוועדה כל גורמי המזכירות הרלוואנטיים, החל במזכירות המעצרים וכלה במזכירה הראשית של בית המשפט. בנוסף, הופיעו גורמים רלוואנטיים מהנהלת בתי המשפט, הן ממחלקת המחקר והן מחטיבת התפעול והמזכירות. גורמים אחרונים אלה נתבקשו גם

¹ על-פי הנתונים שהובאו בפני הוועדה, כמות הבקשות שעמה נדרש שופט המעצרים בתל-אביב להתמודד הינה כפולה בהשוואה לעמיתיו במחוז המרכז.

² הרשימה המלאה של הגורמים שהופיעו בפני הוועדה, חלקם יותר מפעם אחת, מפורטת בנספח אי לדו"ת.

לסייע בהיבטים הטכניים והמחשוביים הקשורים להמלצות הוועדה (ר' בפרק ג' שלהלן).

גורמים שמחוץ למערכת בתי המשפט – הופיעו בפני הוועדה נציגי אח"מ של מחוז תל-אביב במסגרת ישראל, הטוענים המשטרתיים וכן נציגי התביעה וההגנה. הוועדה נפגשה הן עם הסניגור הציבורי המחוזי והממונה מטעמו על נושא המעצרים והן עם נציגי לשכת עורכי-הדין.

5. הוועדה מבקשת לציין לטובה את שיתוף הפעולה שקיבלה מכל הגורמים שהופיעו לפניו, הן בנכונות להתייצב לפני הוועדה והן בנכונות לשותף פעולה על מנת לנסות ולשפר את פעילות בית המשפט בכל היבטיה, באופן שהביא לפתרון חלק מהסוגיות בהן דנה הוועדה כבר במהלך פעולת הוועדה.

6. הוועדה בחנה את כל הסוגיות הספציפיות שבהן היא נתבקשה לדון, ומסקנותיה מפורטות להלן. כיוון שחלק מהסוגיות הוסדרו כאמור עוד במהלך עבודת הוועדה, סקירת הסוגיות תיעשה בתמצית שבתמצית תוך הדגשת ההתנהלות החדשה.

מעבר לנושאים ספציפיים אלה נחשפה הוועדה במהלך עבודתה להתנהלות שאינה משביעת רצון, וזאת בלשון המעטה, בכל הכרוך בבקשות לצווים. לסוגיות אלה יוקדש בהמשך פרק מיוחד (פרק ג'). על קצה המזלג יצוין כאן, בפתח הדברים, כי הוועדה ממליצה בהקשר זה על שינויים משמעותיים בדרך התנהלות בית המשפט הן במישור אופן ניהול הדיונים בבקשות לצווים והן במישור הטכני (של הוצאת הצווים).

באופן קונקרטי ממליצה הוועדה כי בעניין בקשות לצווים:

(א) יוקצה לדיון בבקשות גורם שיפוטי נפרד. בין שידובר בשופט קבוע ובין שידובר בשופט תורן, חשוב כי יוקצה זמן מספיק לדיונים בבקשות לצווים, להבדיל מהמצב כיום בו שופט המעצרים נדרש לסיים הדיונים בצווים במהירות על מנת להתפנות לדיוני המעצרים.

(ב) הדיון בבקשות יתנהל ככל דיון אחר, דהיינו: באולם בית משפט ועם קלדנית, אם גם בדלתיים סגורות.

(ג) הצווים וההחלטות האחרות יינתנו באופן ממוחשב, במסגרת מערכת "נט המשפט".

7. הוועדה ערה לכך כי המלצותיה הנ"ל יידרשו הקצאת אמצעים, אך משוכנעת כי מדובר בצורך ממשי וחיוני. הוועדה מצאה שדרך ההתנהלות הנוכחית גורמת בין השאר לטעויות טכניות רבות בהוצאת צווים וכתולדה מכך להשלכות שליליות, לרבות בהוצאת צווים שפירטיהם חסרים או שאינם ברורים ושמראם אינו מכבד את בית המשפט שהוציא אותם. כמעט אין צריך לומר כי תקלות טכניות אלה אף מביאות להגשת תלונות רבות.

בהיבט הטכני של המלצותיה מבקשת הוועדה להוסיף ולציין כי גורמי חטיבת התפעול והמזכירות בהנהלת בתי המשפט – האחראים על היבטי המחשוב – הביעו עניין ונכונות לסייע ביישום המלצות הוועדה.

ב. הגשת בקשות מעצר ללא ציון הסעד המבוקש (ב"תיקים ממתינים"):

8. נוהג המשטרה הוא, בפרט כאשר מדובר בבקשה להארכת מעצר שאינה בקשה ראשונה, לשלוח את תיק החקירה לגורמי התביעה הרלוואנטיים – התביעות או הפרקליטות, בהתאם למהות התיק – על מנת לקבל את הנחייתם באשר להמשך החקירה והמעצר. במקרים כאלה הטוענים מגישים בבוקר בקשת מעצר, כאשר תיק החקירה עצמו נשלח לגורמי התביעה באמצעות שליח מיוחד (המכונה "סנונית").

הטוען מגיש אפוא את בקשת המעצר, ללא ציון הסעד המבוקש בה, וממתין להחזרת תיק החקירה עם הנחיות גורמי התביעה (מכאן הכינוי "תיקים ממתינים"). לכן, כאשר מדובר ב"תיקים ממתינים", רק סמוך לפני הדיון בבית המשפט נוהג הטוען לציין מהו הסעד המבוקש בבקשה (בין בשחרור החשוד ובין בהארכת מעצרו). יש לציין כי ההמתנה להנחיות גורמי התביעה עשויה ליצור תקלות של ממש, וזאת כאשר החזרת תיקי החקירה (על-ידי ה"סנוניות") מתמהמהת עד לאחר חלוף השעה שנקבעה בהחלטה השיפוטית הקודמת לסיום תקופת המעצר.

9. הוועדה בחנה את סוגיית ה"תיקים הממתינים" על רקע תלונה שהגיש עו"ד פרטי [REDACTED] לכב' השופט אביחי דורון, נשיא בתי משפט השלום במחוז תל-אביב, בהתייחס למקרה ספציפי בו הוא ייצג חשוד בדבר עבירה.

באותה תלונה קבל עורך-הדין על כך שמוגשות לבית המשפט בקשות מעצר בהן לא מצוין הסעד המבוקש, וזאת בטענה שהתיק עדיין אצל התביעות.³ עורך-הדין הפנה, בהקשר זה, להערת אגב של כב' השופט א' קורנהאוזר במקרה בו הוא ייצג, בה ציין השופט כי יש צדק בטרונות עורך-הדין משום שמועד פתיחת בקשה להארכת תקופת מעצר אינו "דבר טכני גרידא".

באותו המקרה הנחו התביעות את הטוען לבקש את שחרורו של החשוד, וכב' השופט קורנהאוזר ציין בהחלטתו, אגב אורחא, כי לו נדרש לדון בסוגיית המעצר "בית המשפט היה מתחשב בפרק הזמן שחלף מעת סיום מעצרו של החשוד ועד תחילת הדיון, מועד בו התגבש תוכן אותו יצקה המבקשת לבקשה שנפתחה מבעוד מועד".⁴

10. מסקנות הוועדה בסוגיה זו הינן כלהלן:

(א) חובת המשטרה היא להגיש בקשות מעצר מפורטות וממילא זוהי חובתה לדאוג לכך שבבקשות שהיא מגישה יצוין, בין השאר, הסעד המבוקש. לפיכך, אין לקבל את נוהג המשטרה הנ"ל להגיש לבית המשפט בקשות ללא ציון הסעד

³ ר' מכתבו של עו"ד [REDACTED], לכב' הנשיא, נספח ב' לדו"ח. כיוון שמדובר בתלונה שהוגשה על רקע מקרה מסוים היא מתייחסת בעיקר לעובדותיו המיוחדות, ובין השאר להתנהלות הטוען המשטרתי. ואולם, אך מובן הוא שהיבטים ספציפיים אלה אינם מעניינה של הוועדה, העוסקת בהתנהלות הכללית של בית המשפט.

⁴ ר' בהחלטת כב' השופט א' קורנהאוזר בתיק מ"י [REDACTED] | מדינת ישראל נ"י [REDACTED], מיום [REDACTED].

המבוקש. מכאן, שבהקשר זה יש ממש בתלונת עו"ד 1, כפי שהעיר גם כב' השופט קורנהאוזר בהחלטתו הנ"ל.

(ב) הוועדה רואה כמובן בחיוב קיום התייעצות מוקדמת בין טועני המעצרים לבין גורמי התביעה; וראוי להוסיף ולציין כי במקרים רבים גורמי התביעה מנחים את הטוענים שלא לעמוד עוד על בקשות להארכת תקופת מעצר ולהסכים לשחרורם של חשודים בתנאים שפגיעתם בחירותם של החשודים פחותה ממעצר. עם זאת, אין בכך כדי לחייב או להצדיק נוהג של טועני המעצרים להגיש למזכירות בית המשפט טפסי בקשות מעצר ריקים בטרם הם יודעים מה בכוונתם לבקש. כאמור, חובת המשטרה היא לציין את הסעד המבוקש בבקשות מעצר אותן היא מגישה לבית המשפט וחובה זו אינה נסוגה מפני הנוהג הנ"ל.

(ג) חברי הוועדה נחלקו בדעותיהם בשאלה אם יש מקום להמליץ להטיל על מזכירות המעצרים את החובה לבדוק אם בקשות מעצר המוגשות לבית המשפט אמנם מציינות את הסעד המבוקש בהן; וכן להטיל על המזכירות, כנגזרת מכך, את החובה לסרב לקבל בקשות שאינן מציינות את הסעד המבוקש בהן.

דעת הרוב (השופטים אבינור ופוזננסקי-כץ) היא שאין להטיל על המזכירות חובה לבדוק אם בטופס בקשת המעצר המוגש לה מצוין הסעד המבוקש. זאת, מן הטעמים הבאים:

א. אין זה מתפקידה של מזכירות בית המשפט לבדוק את **תוכן** הבקשות המוגשות לה.

ב. אין זה ראוי שמזכירות בית המשפט תערוך מעין בקרת איכות על בקשות המשטרה או תתקן את טעויותיה. האחריות לבקשות המשטרה היא של המשטרה בלבד ואין להטילה על מזכירות בית המשפט. ככל שהמשטרה לא תעמוד בהנחיות הנדרשות יבוא הדבר לידי ביטוי בדיונים ויש להניח כי המשטרה תשכיל לעמוד בדרישות בית המשפט, כפי שעשתה בעבר. מכל מקום, בחשש שההנחיה לא תיושם אין כדי להוביל למסקנה שמזכירות בית המשפט, על כל המשימות המוטלות עליה, תידרש לשאת באחריות גם בנושא זה.

ג. הטלת אחריות על מזכירות בית המשפט בהקשרים כאלה עלולה להיות בעלת השלכות רוחב שליליות.

דעת המיעוט (השופט הרמלין) היא שהמזכירות אינה צריכה לפתוח תיק בקשת מעצר אם בטופס הבקשה לא מצוין הסעד המבוקש. זאת, מן הטעמים הבאים:

א. טופס בקשת מעצר שלא מצוין בו האם המשטרה מבקשת את מעצרו של חשוד ולכמה זמן או את שחרורו בתנאים ובאילו תנאים, אינו בגדר בקשה פגומה "בלבד". מסמך שלא מצוין בו מה מבקשים, אינו בגדר בקשה כלל, ולכן מזכירות בית המשפט אינה צריכה לקלוט אותו כבקשה.

ב. פתיחת תיק בקשת מעצר בטרם פקע המעצר מהווה אמתלה להחזקת אנשים במעצר גם לאחר פקיעת מעצרים, בטענה כי הם ממתנינים לדיון בבקשה להאריך את מעצרים שהוגשה בטרם פקע המעצר. לכן, פתיחת תיק הבקשה על-ידי המזכירות במקרה שבו לא הוגשה בקשה אלא טופס ריק מבקשה, צפויה להביא לפגיעה שלא כדין בזכויות מהותיות של עצורים, ומטילה אחריות על כך על כתפי בית המשפט שמזכירותו פתחה את תיק הבקשה שלא בצדק.

ג. בהנחה שעד לדיון תשלום המשטרה את החסר בטופס ותהפוך אותו לבקשה, צפוי האופן הפגום של הגשת הבקשה במקור להיות נושא לדיון בפני השופט עצמו. לכן, הקפדה של המזכירות על כך שלא הוגש טופס ריק מבקשה חוסכת דיון משפטי בעניין השלכות הפגמים בהגשת הבקשה בפני בית המשפט עצמו, שעמוס לעיפה גם בלעדי כן.

ד. הואיל וטפסי הבקשה הם טפסים מובנים אין כל קושי מעשי למזכירות לבדוק האם מצוין בטופס מה מבקשת המשטרה.

ה. אי קבלת בקשות על ידי מזכירות בית המשפט שאינן עומדות בתנאי מינימום, שאינם מצריכים בדיקה מהותית, הוא עניין מקובל ביותר (כפי שהמזכירות אינה מקבלת למשל בקשות בעניינים מסוימים אם הבקשה אינה כוללת תגובת הצד השני).

ג. התנהלות בית המשפט בבקשות לצווים:

11. הצווים שאותם מוסמכים שופטי שלום להוציא בטרם הגשת כתב אישום הם מגוונים ונוגעים לזכויות יסוד חוקתיות של הפרט המוגנות, בין השאר, בהוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. כך, למשל, מימוש של צו מעצר יפגע בחירותו של אדם, מימוש של צו חיפוש יפגע בפרטיותו ומימוש של צו תפיסה יפגע בקניינו. כאשר מתבקשת הוצאת הצווים בשלב החקירה, היא נידונה ברוב מכריע של המקרים במעמד צד אחד – והוא הצד המבקש (המשטרה וגורמי חקירה אחרים). הואיל והבקשות לצווים נידונות במעמד צד אחד, הפרט שעתיד להיפגע ממימושם של הצווים אינו יכול לערער על ההחלטה להוציאם בטרם ימומשו. זאת, בניגוד לדיונים בבקשות להארכת מעצר בטרם הגשת כתב אישום, שההחלטות בהם ניתנות לערעור מיד, והערעורים גם נידונים בדרך כלל באופן מיד. במצב דברים זה ברור שיש חשיבות מיוחדת לדיונים שנערכים בבית משפט השלום בבקשות להוצאת צווים.

12. כיום, השופטים הדנים בבקשות להארכת מעצר בטרם הגשת כתב אישום מופקדים גם על הדיונים בבקשות להוצאת צווים – בין אם מדובר בשופט או בשופטת שזהו עיסוקם הקבוע ובין אם מדובר בשופט או בשופטת שעוסקים בכך כתורנים או כממלאי מקום. לשם כך, השופטים מגיעים לבית המשפט בשעה מוקדמת (07:30) ומקבלים ב"לשכת שופט המעצרים" את נציגי גופי החקירה מבקשי הצווים. זאת, עד לשעה 09:15 לערך שאז עליהם להתחיל לשמוע ב"אולם המעצרים" את הדיונים בבקשות להארכת מעצר בטרם הגשת כתב אישום. שעת הכניסה לאולם לשמיעת הבקשות להארכת מעצר אינה תלויה במספר הבקשות להוצאת צווים, שיכול להגיע לעיתים לעשרות רבות ביום.

13. סד הזמנים הקצר שבו נידונות הבקשות להוצאת צווים הביא לכך שבצווים רבים נפלו לאורך השנים פגמים רבים של השמטת פרטים שאמורים להיכלל בצו, כגון מספר הצו, פרטים מזהים של מי שבזכויותיו יפגע מימוש של הצו ואף עילתו של הצו. דומה כי לא עברה שנה מבלי שנציב תלונות הציבור על שופטים יתייחס בדוחותיו השנתיים לפגמים שונים שנפלו בצווים. בנוסף, טענות בדבר פגמים כאמור גם עלו וממשיכות לעלות כטענות הגנה במשפטים הקשורים בהם (כגון בבקשות לפסילת ראיות שנתפסו בעקבות השימוש בצו שנפל בו פגם).

14. קיומם של דיונים בבקשות להוצאת צווים בלשכת השופט ולא באולם המשפט הוא אמנם נוח, כיוון שהבקשה מצריכה קריאת חומרים שנוח לשופט לעיין בהם כאשר הוא יושב ליד שולחן עבודה. עם זאת, טמונות במצב זה בעיות רבות, לרבות חשש שתיווצר מראית עין של קרבת יתר בין השופט לבין נציגי המדינה. בעיה נוספת היא שמטעמים טכניים (היעדר שוער או זמזם אינטרקום ללשכות) הביא קיום הדיונים בלשכת שופט המעצרים לכך ש"טועני מעצרים" מתזיקים העתקים של מפתחות המאסטר הפותחים את לשכות השופטים – עניין שהפסול בו הוא ברור.

15. נקודה נוספת היא העובדה שכיום משתמשים השופטים בטפסי צווים המנוסחים על ידי מבקשי הוצאת הצו. בידי יחידות שונות טפסים שונים להוצאת צווים. חלקם מוצלחים יותר וחלקם מוצלחים פחות. כך למשל בחלק מן הצווים אין מקום או אין מקום מספיק לרשום את נימוקי ההחלטה להוציא צו או לא להוציא צו.

16. לנוכח חשיבות הדיונים בבקשות לצווים, כפי שהוסברה לעיל, אנו סבורים כי מן הראוי יהיה לנקוט בשינויים הבאים:

- (א) יוקצה לדיון בבקשות גורם שיפוט נפרד. בין שידובר בשופט קבוע ובין שידובר בשופט תורן, חשוב כי יוקצה זמן מספיק לדיונים בבקשות לצווים, להבדיל מהמצב כיום בו שופט המעצרים נדרש לסיים את הדיונים בצווים במהירות על מנת להתפנות לדיוני המעצרים.
- (ב) הדיון בבקשות יתנהל ככל דיון אחר, דהיינו: באולם בית משפט עם קלדנית ולא בלשכת השופט, גם אם ככלל הוא יתנהל בדלתיים סגורות.
- (ג) הצווים וההחלטות האחרות יינתנו באופן ממוחשב, במסגרת מערכת "נט המשפט", ולא באופן ידני. טפסי הצווים הריקים השונים ינוסחו באופן אחיד על ידי בית המשפט ולא בידי מבקשי הצו.

על מנת להבטיח שלא נשמטו מן הצו פרטים, המלצת הוועדה היא שבצווים מסוג שגרתי (צווי מעצר, צווי חיפוש וצווים למחקרי תקשורת) הצו יינתן בטופס ממוחשב שיחייב את השופט במילוי כל הפרטים הנדרשים כתנאי להפקתו. השופט יוכל, כמובן, "להורות למחשב" להפיק את הצו אף על פי שחסרים בו פרטים מסוימים, אך רק בהחלטה מודעת שלו ולא על דרך של השמטה.

17. מזכירות המעצרים העלתה חשש כי מחשוב הצווים עלול להביא לזליגת מידע רגיש הקשור בצווים, וזאת משום שהמזכירות משתמשת בשירותיהן של בנות שירות לאומי לצורך הזנת פרטי הבקשות למערכת נט-המשפט.

ואולם, דעת הוועדה היא כי אין בחשש זה כדי להוות נימוק בעל משקל העשוי להצדיק אי ביצוע השינויים והתיקונים הנדרשים. עם החשש לזליגת מידע (שקיים תמיד, לרבות במסגרת דרך הפעולה המקובלת כיום) יש להתמודד בדרכים המתאימות לכך.

18. סוגיה מיוחדת שהובאה בפני הוועדה נוגעת לבקשות להארכת החזקה של תפוסים בטרם הגשת כתב אישום, לפי הוראות סעיף 35 לפסד"פ. בעבר התפתח נוהג, שבמסגרתו בקשות כגון אלה מוגשות באופן שמצורפת אליהן רשימה של עשרות או אף מאות פריטים, מסוגים שונים לחלוטין, שנתפסו במסגרת חקירות שונות ומאנשים שונים. בקשות מעין אלה מובאות אף הן בפני שופט בלשכה ובמעמד צד אחד בלבד.

19. הכלל הוא, כידוע, כי בקשות הנידונות בבית המשפט נידונות בפני שני הצדדים. הבקשות שהוזכרו לעיל – כגון צווי מעצר וחיפוש – חריגות לעקרון הכללי, כאשר הרציונל לכך הוא החשש מפני שיבוש הליכי החקירה (ראו בש"פ 9022/16 משה גריקה נ' מדינת ישראל

(22.12.2016)). במרבית המקרים רציונל זה אינו חל על בקשות להארכת תפיסה, כיוון שמי שהחפץ נתפס ממנו יודע על כך. לפיכך, אין כל מניעה לנהוג לפי הכלל הרגיל ולדון בבקשות אלה בנוכחות הצד השני; כפי שנעשה כדרך שגרה בבית המשפט כאשר מדובר בבקשות המוגשות על ידי יחידות העוסקות בחקירות הונאה וחקירות מורכבות אחרות שטבען להימשך זמן רב.⁵

20. המלצת הוועדה היא, אם כן, כי בקשות לפי הוראות סעיף 35 לפסד"פ יידונו בפני אותו גורם שיפוטי שיוקצה לדיון בבקשות לצווים, אשר ידון בבקשות אלה **במעמד שני הצדדים אלא אם מתקיימת אחת מהנסיבות הבאות:**

- (א) צרכי חקירה מחייבים דיון במעמד הצד המבקש בלבד.
- (ב) ניתנה הסכמה מאת האדם שהחפץ נתפס ממנו להמשך החזקתו.
- (ג) מדובר בחפץ שהחזקתו אסורה לפי כל דין – כגון סמים מסוכנים, כלי נשק למיניהם או כסף מזויף – ולא הוצג על ידי מי שהחפץ נתפס ממנו היתר כדין להחזקתו.
- (ד) מדובר בחפץ שנתפס בזירת עבירה ולא ידוע מי החזיק בו.

21. לאור האמור לעיל, ככל שרשויות אכיפת החוק יבקשו לקיים דיון בבקשות לפי הוראות סעיף 35 לפסד"פ במעמד צד אחד בלבד, **עליהן לנמק בבקשותיהן את הסיבות והטעמים לקיום הדיון במעמד צד אחד בלבד** ובמידת הצורך להציג בפני בית המשפט את החומר הרלוואנטי לכך.

הוועדה ממליצה כי הנחיות כנ"ל יועברו לגורמי אכיפת החוק הרלוואנטיים, על מנת להביא לשינוי דרך התנהלותם הנוכחית.

⁵ ר' גם החלטת נציב תלונות הציבור על שופטים, בתלונה 259/17/שלוש מיום 2.8.2017 שתמציתה פורסמה באתר נציבות התלונות על שופטים.

ד. הגשת בקשות מעצר בימי שישי וערבי חג:

22. הגשת בקשות מעצר בימי שישי ובערבי חג יוצרת קשיים מעשיים של ממש נוכח צירופן של שתי הוראות דין: מחד גיסא, הוראות סעיף 29 לחוק המעצרים, המורות כי חשוד שנעצר למעלה מארבע שעות לפני כניסת שבת או חג יש ככלל להביאו בפני בית משפט עוד לפני כניסת השבת או החג; ומאידך גיסא, הוראות תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (הסדרים לקיום דיונים לפי סעיף 29 לחוק), תשנ"ז-1997, המורות כי בית המשפט ייסגר שעותיים לפני כניסת השבת או החג.

שילוב הוראות הדין הנ"ל גורם כאמור לקשיים מעשיים של ממש. כך, למשל, חשוד שנעצר חמש שעות לפני כניסת שבת, יש להביאו בפני בית המשפט עוד לפני כניסת השבת. ואולם, הליך מעצר החשוד וקליטתו בתחנה – לרבות בחקירתו ובמתן החלטת מעצר בעניינו על-ידי הקצין הממונה – אינו הליך קצר. לכן, עד שהחשוד יובא לבית המשפט ויתקיים דיון בעניינו עשוי המועד הקבוע בדין לסגירת בית המשפט לחלוף; ואולי אף מועד כניסת השבת עצמה.

23. הקשיים המעשיים הנ"ל ידועים היטב ועל כן, עוד בשנת 2013, מינה מנהל בתי המשפט ועדה – בראשות נשיא בית המשפט המחוזי מרכז, כב' השופט אברהם טל – על מנת לבחון את הסוגיה ולהמליץ את המלצותיה באשר לטעון תיקון (להלן – ועדת טל). ועדת טל ישבה על המדוכה והמליצה מספר המלצות, שהראשונה והעיקרית ביניהן היא המלצה לתיקון החקיקה באופן שהמועד הקבוע לעניין בקשות מעצר יהא שש שעות לפני כניסת השבת או החג; להבדיל מהמועד של ארבע שעות הקבוע בדין כיום.

24. אך מובן הוא כי ועדה זו (ועדת אבינור) אינה באה להחליף את ועדת טל או לדון במה שנדון לפני ועדת טל, מה גם שעיקר עניין ועדה זו הוא בהתנהלות בית המשפט הלכה למעשה.

במישור מעשי זה יוזכר כי בזמנו הוציאה כב' הנשיאה זיוה הדסי-הרמן נוהל, שביקש להתמודד עם הקשיים הנ"ל באמצעות קביעה כי הגשת בקשות מעצר בימי שישי וערבי חג לאחר השעה 12:30 תהא טעונה אישור של השופט התורן.⁶ הוועדה לא התבקשה לדון ולא דנה בנוהל זה, לרבות בשאלת הסמכות להוציאו, אך התרשמה כי במישור המעשי הנוהל לא הביא לשינוי מהותי בהתנהלות בימי שישי וערבי חג.

25. הוועדה בחנה אפוא את הסוגיה במישור המעשי ומצאה כי במקרים רבים הקשיים בהגשת בקשות מעצר בימי שישי ובערבי חג נובעים מהעובדה שבמועדים אלה הקצינים הממונים שבתחנות המשטרה (לעניין חוק המעצרים) הם קצינים תורנים. קצינים אלה, במקרים רבים, הם חסרי ניסיון שוטף במעצרים ועל כן נרתעים מקבלת החלטות בענייני מעצר או שחרור ומעדיפים להעביר את הדיון והאחריות לבית המשפט. כתולדה מכך, בימי שישי בצהריים נוצר במקרים רבים עומס של בקשות מיותרות, שמלכתחילה כלל לא

⁶ ר"י מכתבה מיום 23.10.12, נספח ג' לדו"ח.

היו צריכות להיות מובאות בפני בית המשפט, אשר גורם לגלישת הדיונים מעבר למועד הקבוע בדין לסגירת בית המשפט.

26. על רקע זה סיכמה הוועדה עם אח"מ תל-אביב – על דעת סגן הנשיא במחלקה הפלילית – כי הגשת בקשות מעצר בימי שישי וערבי חג, לאחר השעה 12:30, תותנה בקיום אישור בכתב שלו או של סגנו. בעקבות כך הונחתה מזכירות המעצרים שלא לפתוח בקשות מעצר בימים כאמור לאחר השעה 12:30, אלא אם כן מוצג לה אישור בכתב מאת קצין אח"מ מחוזי או סגנו, כאשר רק לאחר מכן תביא המזכירות את הבקשה בפני השופט התורן – בהתאם לנוהל הקיים – על מנת שיכריע סופית בעניין הגשת הבקשה.

27. התנהלות חדשה זו – שיושמה הלכה למעשה כבר לפני מספר חודשים, עוד במהלך פעולת הוועדה – הביאה להפחתה ניכרת מאוד של כמות בקשות המעצר המוגשות בימי שישי ובערבי חג אחרי השעה 12:30, ולמעשה לפתרון פרקטי ומשביע רצון של הקשיים שנתגלו בסוגיה זו בעבר.

לוועדה נודע שלאחר גיבוש ההתנהלות החדשה מצאו קציני חקירות אחדים דרך יצירתית לעקוף את הצורך בקבלת אישור קצין אח"מ; וזאת באמצעות הגשת בקשות מעצר בסמוך לשעה 12:00 כאשר החשודים עצמם מובאים לבית המשפט רק לאחר מכן. עם זאת, גם במצבים כאלה הניסיון שנצבר עד עתה מלמד כי החשודים מובאים לבית המשפט זמן מספיק מראש, באופן שמגבלות הזמנים הקבועות בדין אינן נפרצות. ככל שבעתיד התנהלות "יצירתית" כזו תגרום לקשיים, הוועדה ממליצה שייקבע כלל נוסף, שלפיו בקשות המעצר בימי שישי וערבי חג לא תפתחנה במזכירות אלא אם כן יוצהר שהחשודים מושא הבקשות הובאו בפועל לבית המשפט.

בכל מקרה הוועדה ממליצה כי הסיכום שהושג יעוגן בנהלי משטרת ישראל (לפחות ברמת מחוז תל-אביב) על מנת להבטיח המשך פעולה בהתאם לו בעתיד.

ה. הטיפול בפיקדונות המופקדים בתיקי מעצר ונוהל הערבויות המקומי:

28. במרבית המקרים שבהם בית המשפט אינו נעתר לבקשות המשטרה להארכת תקופת מעצר של חשודים, בית המשפט מורה על שחרור החשודים בערובה ובתנאים כחלופה למעצר. במקרים רבים מורה בית המשפט, כחלק מתנאי השחרור, על הפקדת פיקדון כספי. בנושא זה, הוועדה התבקשה להמליץ על הדרך בה ראוי שהמזכירות תטפל בתיקי מעצר בהם הופקד פיקדון כספי וחלפה תקופה של מעל 180 ימים.

29. על מנת להבהיר את הסוגיה המשפטית המדוברת יש להידרש להוראות סעיף 58 לחוק המעצרים, אשר קובעות כלהלן:

58. תוקף הערובה.

(א) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע.

...

30. הוראות הדין קובעות, אם כן, כי בחלוף 180 יום יבוטלו תנאי ערובה – שנקבעו במסגרת החלטה בבקשת מעצר – באופן "אוטומטי", אך מתנות זאת בכך שלא הוגש כתב אישום. מנגנון זה מסובך-מעט ליישום על ידי מזכירות בתי המשפט, שכן עד לאחרונה לא היה בידי מזכירות המעצרים מידע זמין אודות הגשת כתבי אישום. על רקע זה התפתח בעבר נוהל עבודה בבתי המשפט בכל רחבי הארץ, שלפיו פיקדונות בתיקי מעצר אינם מוחזרים אלא בהחלטה שיפוטית, אשר ניתנת בעקבות בקשה להשבת הפיקדון ולאחר קבלת תגובת רשויות החקירה או התביעה.

31. נוהג זה מטיל עומס רב הן על השופטים והן על מזכירות בתי המשפט, ואף לוקה בשני אלה:

ראשית, התפתח נוהג של המשטרה להתנגד להחזרת פיקדונות בכל מקרה בו תיק החקירה טרם נסגר, גם אם חלפו 180 ימים, בטענה כי התיק "עדיין בחקירה". זאת, הגם שלפי הוראות סעיף 58 הנ"ל אם לא הוגשו בקשה להארכת תקופת הערובה או כתב אישום בטרם חלפו 180 יום חייב בית המשפט להחזיר את הסכום שהופקד.

שנית, נוכח העובדה שבמקרים רבים מפקידים נמנעים מהגשת בקשות להחזרת הפיקדון, המזכירות נדרשת לבחון את התיקים הישנים ולהגיש בקשות כאלה מיוזמתה; והכל על מנת למנוע מצב דברים בו כספים מופקדים לשווא בקופת בית המשפט ללא הצדק בדיון.

32. על רקע זה – ונוכח העובדה שבשנה האחרונה תיקי "מעצרי ימים" קושרו לתיקים הפליליים העיקריים, ככל שתיקים כאלה נפתחים – הוציא לפני כשנה סגן הנשיא הממונה על המחלקה הפלילית בבית משפט השלום בבאר-שבע, כב' השופט איתי ברסלר-גונן, נוהל מיוחד בנושא זה. על פי נוהל זה, המזכירות הונחתה להשיב פיקדונות שהופקדו בתיקי מעצר באופן "אוטומטי", ללא צורך במתן החלטה שיפוטית, ובלבד שחלפו 180 יום וטרם הוגש כתב אישום. יש לציין, כי מדובר בנוהל מורכב למדי, אשר מתייחס גם למצבים שבהם הוגש כתב אישום והסתיים הדיון בו.
33. גורמי המזכירות, שהופיעו בפני הוועדה, שמחו כמובן על כל חיסכון בצורך לקבל ואף ליוזם החלטות שיפוטיות בנושא החזרת פיקדונות, אך בד בבד הביעו חשש מטעויות נוכח ההיקף הגדול בהרבה של התיקים בתל-אביב בהשוואה לבאר-שבע. עוד ציינו גורמי המזכירות, כי התקלות שבהן הם נתקלים במישור אי החזרת פיקדונות הן בתיקי מעצר (דהיינו: "מעצרי הימים") בלבד, להבדיל מתיקים פליליים עיקריים שהסתיימו.
34. דעת הוועדה היא שהוראות הדין בנושא הפיקדונות הן ברורות לחלוטין: בחלוף 180 יום יש להשיב פיקדון שהופקד במסגרת בקשת מעצר (של "מעצרי ימים") אלא אם כן הוגשה בקשה להארכת תקופת הפיקדון או הוגש כתב אישום. הוראת דין זו היא "אוטומטית", במובן זה שהיא אינה דורשת החלטה שיפוטית כלשהי. לפיכך, נכון וראוי הוא שהמזכירות תשיב בעצמה את הפיקדונות, כפי שאמנם נקבע בנוהל בבית משפט השלום בבאר-שבע. יוטעם בהקשר זה, כי זוהי אחריותם הבלעדית של גורמי המשטרה או התביעה להגיש בקשות להארכת תקופת תנאי שחרור, ועל כן אין כל חובה על מזכירות בתי המשפט לפנות לגורמים אלה בעניין זה.
35. עם זאת – ותוך התאמה לנפח העבודה העצום בבית משפט השלום תל-אביב ותנאיו המיוחדים, כמו גם החשש מטעויות בשל היקף התיקים – הוועדה ממליצה על קביעת נוהל קצר ופשוט, ללא התייחסות לתיקים שבהם הוגש כתב אישום; כלהלן:
- (א) בכל תיק מעצרי ימים (מ"י) שבו חלפו 200 ימים מיום ההחלטה על פיקדון כספי, ולא הוגש כתב אישום, המזכירות תשיב את הפיקדון למפקיד.
- (ב) אם הוגשה בקשה להארכת תקופת הפיקדון – היא תועבר להחלטת שופט.
- (ג) ככלל הפיקדון יושב למפקיד. עם זאת, אם תוגש קודם לכן בקשה להשיב את הפיקדון לגורם אחר, הבקשה תועבר להחלטת שופט.
36. נושא משיק נוסף, שאותו נתבקשה הוועדה לבחון, הוא המשך פעילות המזכירות בהתאם לנוהל הערבויות המקומי, שעניינו בתנאים הנדרשים מערבים בהתאם לסכום הערבות שנקבע בהחלטות השחרור.
- הוועדה מצאה כי מדובר בנוהל שנקבע בזמנו על ידי כב' הנשיא זיווה הדסי-הרמן, במסגרת תפקידה כנשיאת בתי משפט השלום במחוז תל-אביב, אשר לא הובאו בפני

הוועדה טענות בדבר קשיים או בעיות בהפעלתו. בנסיבות אלה הוועדה אינה מוצאת לנכון להעיר הערות בעניין נוהל זה.

עם זאת, לא למותר להבהיר למזכירות כי הנוהל האמור – באשר הוא נוהל – כפוף לאמור בהחלטות השיפוטיות ואינו גובר על האמור בהן. לכן, אם בהחלטה שיפוטית נקבעו דברים השונים מהאמור בנוהל (כגון ערב אחד במקרה שבו נקבעה ערבות בסכום גבוה), הרי שבמקרה הספציפי הרלוואנטי ההחלטה השיפוטית היא הקובעת.

1. סוף דבר:

37. שלבי החקירה בטרם הגשת כתב האישום הם בעלי תפקיד קריטי בבירור האמת ובאכיפת החוק. עריכת חיפוש היא במקרים רבים הכלי היחיד לתפיסת ראיות, ומעצר הוא לפעמים כלי הכרחי להגנה על ביטחון הציבור ולמניעת שיבוש החקירה. עם זאת, יש לזכור שהחלטותיו של השופט הן בבקשות המשטרה בטרם הגשת כתב האישום נוגעות לזכויות היסוד החוקתיות הבסיסיות ביותר של האדם. החלטה על מעצרו או על שחרורו של חשוד בתנאים פוגעת בחירותו. החלטה על שחרורו בערבות או הארכת תוקפה של ערבות זו פוגעת בקניינו. החלטה על חיפוש בביתו, במחשבו או במכשיר הטלפון הנייד שלו פוגעת בפרטיותו.

החלטותיו אלה של השופט מתקבלות בטרם נקבעה אשמתו של אדם, ובמקרים רבים מדובר בפגיעה בזכויות יסוד של מי שכלל לא יוגש נגדו כתב אישום, והליכים אלה יהיו מפגשו היחיד עם בית המשפט. במקרים רבים יעסקו הליכים אלה בעניינם של אנשים השייכים לקבוצות החלשות ביותר בחברה ואינם בקיאים בזכויותיהם.

38. כובד האחריות המונח על כתפי השופט שעיסוקו בבקשות אלה הוא גדול, קודם כל בשל הצורך להכריע בין הזכויות המונחות על כף אחת לבין האינטרסים המונחים על הכף האחרת, אך גם בשל העובדה שבניגוד למקובל בשיטה האדברסרית הנוהגת בארץ, הבקשות לצווים נידונות בדרך כלל במעמד צד אחד, והבקשות למעצר או לשחרור בתנאים נידונות כאשר חומר החקירה אינו מצוי בידי הסניגור, ויכולתו לסייע לבית המשפט להגיע לתוצאה נכונה מוגבלת.

בבית משפט השלום בתל-אביב מצטרף לכל אלה עומס דיונים של עשרות רבות של עצורים בכל יום, בממוצע, המותיר לשופט זמן קצר ביותר לכל דיון.

39. לנוכח האמור לעיל וכמפורט בדו"ח גיבשה הוועדה את מסקנותיה באופן שיקל על השופט הן בבקשות שלפני הגשת כתב אישום ובכך יקדם וייעל את עבודת בית המשפט, שתמצית מהותה היא שמירה על האינטרס הציבורי במובנו הרחב, דהיינו: שמירה על האיזון הראוי בין הקניית הכלים הנדרשים לרשויות אכיפת החוק, לצורך לחימה בפשיעה ובשחיתות, מצד אחד; וההגנה האפקטיבית על זכויותיהם של אלה שעניינם נדון בפני בית המשפט, לרבות חשודים בדבר עבירה, מצד שני.

כך, נוכח התרשמותה מהעומס התריג המוטל על כתפי השופט הן בבקשות בבית משפט שלום בתל-אביב, ממליצה הוועדה להעביר לטיפול שופט אחר את ההחלטות בבקשות לצווים, ולהותיר בטיפולו רק את הבקשות למעצר או לשחרור בתנאים.

כמו כן סיכמה הוועדה עם משטרת ישראל יצירת מנגנון סינון שיצמצם את מספרן של הבקשות למעצר או לשחרור בתנאים, המוגשות בשעה מאוחרת בימי שישי ובערבי חג.

הוועדה גם מחווה דעתה כי בקשות להארכת תפיסה של מוצגים צריכות להיערך ככלל בפני שני הצדדים (למעט במקרים חריגים שנקבעו), וכך ישמרו טוב יותר זכויות הבעלים ולשופט יהיה קל יותר להגיע לתוצאה נכונה.

כך גם ממליצה הוועדה על הפעלת נוהל אוטומטי לשחרור ערבויות במזומן בהתאם להוראת החוק ובלי צורך בהחלטת שופט בעניין.

השופט איתי הרמלין

השופטת רונית פוזננסקי-כץ

השופט שאול אבינור, יו"ר

נספחים:40. **נספח א':**

רשימת הגורמים שהופיעו לפני הוועדה (חלקם יותר מפעם אחת):

גורמים מתוך מערכת בתי המשפט:**מזכירות:**

גבי רחל שירן – מנהלת מזכירות המדור הפלילי.

גבי זהבית יוסף – מנהלת מדור מעצרים.

גבי פזית דומב – המזכירה הראשית, בית משפט השלום תל-אביב.

הנהלת בתי המשפט:

ד"ר גלי אביב – מנהלת מחלקת המחקר של הרשות השופטת.

גבי שלומית לוי – סמנכ"ל תפעול ומזכירות, הנהלת בתי המשפט.

עו"ד חמאדה סרואן – מנהל תחום תעבורה ועניינים מקומיים, הנהלת בתי המשפט.

גורמי אכיפת חוק:**משטרה:**

ניצב-משנה עופר מועלם – קצין אח"מ, מחוז תל-אביב, וסגנו, רע"ן חקירות של המחוז.

עו"ד חן כינור – ראש יחידת התביעות, מחוז תל-אביב, וסגנה האחראי על תיקי מעצרים.

מר ליאור סולומון – טוען מרחב איילון, מחוז תל-אביב.

מר משה פויסטר – טוען מרחב יפתח, מחוז תל-אביב.

מר יוני הירשהורן – טוען מרחב ירקון, מחוז תל-אביב.

שירות בתי הסוהר:

מר אסף גנגיאן – אחראי אולם מעצרי ימים, היכל המשפט תל-אביב.

רב-כלאי עוז כנפו – מפקד מתחם היכל המשפט תל-אביב.

גורמים שמחוץ למערכת בתי המשפט:

הסניגוריה הציבורית:

עו"ד אלקנה לייסט – הסניגור הציבורי המחוזי, מחוז תל-אביב.

עו"ד טל לויטס – ראש צוות מעצרים בסניגוריה הציבורית, מחוז תל-אביב.

לשכת עורכי הדין:

עו"ד אבי חימי – ממונה מחוז מרכז (בהקמה), ועו"ד גדי זילברשלג.

עו"ד אורי קינן – מ"מ ראש לשכת עורכי הדין ויו"ר הפורום הפלילי.

שיחות עם יו"ר הוועדה (להבדיל מפגישות עם הוועדה):

כב' השופט איתי ברסלר-גונן – סגן נשיא במחלקה הפלילית, בית משפט השלום באר-שבע.

כב' השופטת שלומית בן יצחק – שופטת מעצרי אחר-צהרים, בית משפט השלום תל-אביב.

.41 נספח ב':

מכתב ע"ח [REDACTED] לכבי' השופט אביחי דורון, נשיא בתי משפט השלום במחוז תל-
אביב, מיום 10.1.17 (מצורף).

.42 נספח ג':

מכתב כב' השופטת זיווה הדסי-הרמן, נשיאת בתי משפט השלום במחוז תל-אביב, מיום 23.10.12 (מצורף).

6272-1258

מדינת ישראל - בתי המשפט

לשכת נשיאת בתי-משפט השלום

במחוז תל-אביב

ד' בחשוון, ה'תשע"ג

23/10/2012

מסמך: 16570712

לכבוד

קצין הקידום מרחב ירקון

קצין הקידום מרחב איילון

קצין הקידום מרחב יפתי"ח

מנהל הקידום - מרחב 17

שלום רב,

הנדון: תדמית מנהלים בסיכור

הנכם מתבקשים להורות לטוענים המשפטיים להגיע בימי ר' עד חשעה 08:00, על מנת שניתן יהא למחוז תיקים ולהתחיל בשמיעת הבקשות למסור בשעה 08:30. לא יפתח במזכירות ביום ש' תיק וכן בקשה למסור לאחר חשעה 12:30 כדי לא לגרום לחילול שבת. כמו כן, מאוד שלא יובא לביצוע, אם על ידי ליווי שניים הם ישירות מתחנת משטרה, עד חשעה 12:30, לא ידון ענינו במי השופט המדון, אף אם חולק נפתח על ידי הטוען המשפטי למי חשעה 12:30, וזאת כדי לא לגרום לחילול שבת. במקרים חריגים, בהם קיים אישור למתן תיק או לתבואת המסור לאחר חשעה 12:30, יהיה על הטוען לבנות לשופט המדון, ולקבל את אישור השופט.

בכבוד רב,

ד. חדשי - הרמן, שופטת
נשיאת בתי-משפט השלום
במחוז תל-אביב

המשפטים
בני השופט מרדכי מלך, שני.
מר דוד שלום, מזכיר ראשי ומנהל מחוז ת"א (בתי"ש שלום).
מר צבי מלך, שני, שני, מזכיר ראשי במחוז.
בני רחל שירן, מנהלת מחלקת פלילי.
בני אהרן משה, שני, מזכיר ראשי.
קצין אח"מ מחוז ת"א - נא"מ יצחק נטני.
מנהל גורד שרון שואן, מפקד יחידה נחשון.
קצין דודית נחשון אלבק, מנהליות מנהליות המחוזות, ת"א.
שני צדדי 17, ראש מכלל תביעות, ת"א.
ר-כנאי ישראל מורדכי, מפקד יחידה נחשון, ת"א.